

Η αγνόηση του ιστορικού ρόλου του Ι. Μεταξά από τα ΜΜΕ.

Γράφει ο Δημ. Θ. Καραμήτσος, Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, Συγγραφέας.

Την 28η Οκτωβρίου εορτάζεται σε όλη την Ελλάδα η επέτειος του ΟΧΙ, αλλά σπανίως γίνονται αναφορές από τα ΜΜΕ στον Ιωάννη Μεταξά. Έχω διαβάσει αρκετά βιβλία για τον Μεταξά, καθώς και το προσωπικό ημερολόγιό του και έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπήρξε όντως μεγάλη προσωπικότητα της νεότερης ελληνικής ιστορίας. Οι νεοέλληνες δεν αναφέρουν τον Μεταξά για δυο λόγους: πρώτον επειδή έκανε δικτατορία (αντιπαθούμε τους δικτάτορες) και δεύτερον επειδή το κάθεστώς του κυνήγησε τους κομμουνιστές (βάσει του «ιδιωνύμου νόμου» του Βενιζέλου). Το μένος των αριστερών για τον Μεταξά είναι απεριόριστο. Τελευταίως επιδιώκουν να παύσει να εορτάζεται το ΟΧΙ και αντ' αυτού να εορτάζεται η απελευθέρωση του 1944, μάλιστα με ειδική αναφορά στον ΕΛΑΣ, ότι δήθεν χάρη σε αυτόν απελευθερώθηκε η Ελλάδα. Στο σημείο αυτό υπενθυμίζω την αποστομωτική απάντηση για τη δήθεν συμβολή του ΕΛΑΣ στην απελευθέρωση της χώρας μας που έδωσε ο στρατηγός Πλαστήρας στον Γ. Σιάντο (τότε γραμματέα του ΚΚΕ και επικεφαλής της ΚΕ του ΕΛΑΣ) στη συγκέντρωση των πολιτικών αρχηγών τα

Χριστούγεννα του 1944. (Πλαστήρας: «Εγώ δεν δέχομαι ότι τα αντάρτικα κόμματα απελευθέρωσαν την Ελλάδα. Η Ελλάδα απελευθερώθηκε από την εξέλιξη του πολέμου» και παρακάτω, μετά την αντίδραση του Σιά-ντου που είπε «μη κατηγορείτε τους αγωνιστές της αντίστασης», ο Πλαστήρας συνέχισε: «ερωτώ, γιατί βρίσκονται τόσα χωριά καμένα στην Ελλάδα; Αν έπρεπε να βγουν αντάρτες έπρεπε να βγουν για να τη σώσουν, όχι για να την καταστρέψουν. Και γι' αυτό δεν παραδέχομαι ότι αυτοί απελευθέρωσαν την Ελλάδα...»).

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης επί δημαρχίας Ι. Μπουτάρη τοποθέτησε μια ανιστόρητη αναθηματική πλάκα δίπλα στο βασιλικό θέατρο, στην οποία αναγράφεται «ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΛΑΣ ΠΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΑΝ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΠΟ ΤΑ ΝΑΖΙΣΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΟΧΗΣ». Ο ΕΛΑΣ ήταν το στρατιωτικό σκέλος του αντιστασιακού ΕΑΜ που με το πρόσημα της εθνικής αντίστασης επεδίωκε από τα μέσα του 1943 να διαλύσει με τη βία των όπλων όλες τις άλλες αντιστασιακές οργανώσεις ή να τις ενσωματώσει. Απώτερος στόχος του ήταν η κατάληψη της εξουσίας μετά την αποχώρηση των Γερμανών. Η εν λόγω αναφορά στον ΕΛΑΣ αποτελεί κραυγαλέα παραχάραξη της ιστορίας, δεδομένου ότι οι Γερμανοί αποχώρησαν οικειοθελώς από την Ελλάδα και δεν είχαν προηγηθεί στον ελλαδικό χώρο ήττες τους μετά από μεγάλες μάχες. Οι Γερμανοί έφυγαν για να μην αποκλειστούν στη βαλκανική χερσόνησο από τους Σοβιετικούς που κατέβαιναν στα Βαλκάνια. Ήταν πλέον φανερό ότι έχαναν τον πόλεμο (Τον Αύγουστο του 1944 είχε ολοκληρωθεί επιτυχώς η απόβαση στη Νορμανδία).

Για το θέμα της αναθηματικής πλάκας στάλθηκε προσφάτως επιστολή στον νέο Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Κ. Ζερβά από 25 κατοίκους της Θεσσαλονίκης, με την οποία του ζητούμε να αποσυρθεί η προπαγανδιστική πλάκα ή να αντικατασταθεί από άλλη, χωρίς την παραπλανητική αναφορά στον ΕΛΑΣ ως δήθεν απελευθερωτή, δεδομένου ότι οι αντάρτες του ΕΛΑΣ μπήκαν εκ του ασφαλούς στη Θεσσαλονίκη στις 30 Οκτωβρίου μια ημέρα μετά την αποχώρηση των Γερμανών.

Μια ακόμη διαπίστωση: Οι νεοέλληνες, ενώ αδικούν τον Μεταξά, τιμούν υπερβολικά τον Ελ. Βενιζέλο (όντως μεγάλο πολιτικό) ξεχνώντας ή αγνοώντας ότι κυβέρνησε μια τριετία δικτατορικά με τις λόγχεις των Αγγλογάλλων (Ιούνιος 1917-Οκτώβριος 1920) και ότι έκανε προσπάθεια πραξικοπήματος το 1935, το οποίο αν πετύχαινε θα ακολουθούσε νέα δικτατορία του. Ας αφήσουμε και το πραξικόπημα το 1933 του Πλαστή-

ρα, για το οποίο ο Βενιζέλος δεν αντέδρασε ενώ μπορούσε. Μάλιστα ο Βενιζέλος ήταν θαυμαστής του Μουσολίνι για τα επιτεύγματά του. Θα μου πείτε γνωστά όλα αυτά. Ναι, αλλά είναι γνωστά σε λίγους ενώ οι πλείστοι συμπατριώτες μας –ιδίως οι νέοι– τα αγνοούν.

Και το τελευταίο. Ο Μεταξάς δεν ήταν φασίστας, όπως αναφέρεται κατά κόρον σε βιβλία αριστερών συγγραφέων και σε εφημερίδες, καθότι δεν είχε φασιστική ιδεολογία ούτε διέθετε φασιστικό κόμμα όπως ο Μουσολίνι. Αντιθέτως ο Μεταξάς απαγόρευσε τη λειτουργία του ρατσιστικού αντισημιτικού κόμματος «Εθνική Ένωση Ελλάς» (ή 3Ε). Ο Μεταξάς, σχετικά φτωχός και ο ίδιος, συμπονούσε τον φτωχό λαό και αγαπούσε την Ελλάδα. Μπορούμε να πούμε γι' αυτόν πως ήταν απλώς η προσωποποίηση της «πεφωτισμένης δεσποτείας». Με τη δημιουργία της ΕΟΝ (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας) προσπάθησε να αποκτήσει ευρύ λαϊκό έρεισμα, αλλά ταυτόχρονα σκληραγώγησε και στρατιωτικοποίησε τη νεολαία εν όψει του επερχόμενου πολέμου. Δικά του μέτρα ήταν το οκτάωρο εργασίας, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, η ίδρυση της Εργατικής Εστίας, η εφαρμογή του ΙΚΑ, και η ρύθμιση των αγροτικών χρεών. Επιπλέον προετοίμασε την Ελλάδα για τον πόλεμο και φρόντισε για την κατασκευή των οχυρών στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα που εξασφάλιζαν την Ελλάδα απέναντι σε ενδεχόμενη επίθεση της Βουλγαρίας. Με το ΟΧΙ του 1940 (και όχι μόνο χάρη σε αυτό) καθιερώθηκε ως μια σημαντική προσωπικότητα που διαμόρφωσε την ιστορία του τόπου και είναι τα ακολουθήσαντα πολεμικά γεγονότα του 1940-1941, για τα οποία είμαστε οι Έλληνες και σήμερα υπερήφανοι. Ο μεγάλος αντίπαλος του Ι. Μεταξά, ο Ελ. Βενιζέλος, εκτιμούσε τον Μεταξά και γνώριζε την αξία του (ο Μεταξάς ως λοχαγός υπήρξε υπασπιστής σύμβουλος του Βενιζέλου επί μια πενταετία), γι' αυτό και σε μια επιστολή του προς στον φίλο του Λουκά Κανακάρη Ρούφο (9 Μαρτίου 1936) εξέφρασε τη χαρά του για την ενέργεια του Βασιλιά Γεωργίου Β' με το να αναθέσει το υπουργείο Στρατιωτικών στον Ι. Μεταξά.

Η απόφαση του Μεταξά να αμυνθεί σε επίθεση της Ιταλίας είχε γίνει γνωστή σε σύσκεψη με στρατηγούς δυο χρόνια πριν από τον πόλεμο του 1940 και την επανέλαβε μετά τον τορπιλισμό της Έλλης. Αλλά και απέναντι στη Γερμανία είχε σκοπό να αμυνθεί και είχε δηλώσει ότι θα δεχόταν βρετανική βοήθεια μόλις τα γερμανικά στρατεύματα θα περνούσαν τον Δούναβη. Έλεγε δε ότι η θέση της Ελλάδος που έχει εκτεταμένα παράλια και νησιά είναι παρά το πλευρό της μεγάλης ναυτικής

χώρας που είναι η Αγγλία. Άρα το ΌΧΙ (=Λοιπόν έχουμε πόλεμο) ειπώθηκε από τον Μεταξά με πλήρη συνείδηση του βάρους της απόφασης και είναι μικρότητα και παραποίηση της ιστορίας να μην αναφέρεται η σημαντική συμβολή του στο έπος του 1940. Δυστυχώς το ότι ήταν δικτάτωρ δεν μπορούμε να το αλλάξουμε.

Δημ. Θ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ, Συγγραφέας

Πηγή : www.antibaro.gr/article